

te, der har specialiseret sig i det, er det jo ikke et fagområde, de har kigget meget dybt i.

Og det tredje og måske allervæsentligste hovedproblem er, at det koster ganske mange penge at føre sin sag ved domstolene. Det betyder givetvis, at en masse mennesker i det nuværende system ikke får den ret, de har, til at få en bestemt ydelse, eksempelvis sygedagpenge, eksempelvis førtidspension, eksempelvis hjemmehjælp.

Set som lovgiver er det selvfølgelig ikke tilfredsstillende, at vi kan vedtage noget, som har en bestemt intention, men dette system, der skulle sikre, at intentionerne i lovgivningen også bliver omsat i praksis, er snævretrået så meget ind, at det reelt ikke har mulighed for det. Det er problemet.

Jeg forstod socialministeren sådan, at ministeren var enig i, at den nuværende § 69 i loven om retssikkerhed og administration ikke er tilstrækkelig klar. Det er nødvendigt at præcisere – sådan forstod jeg ministeren – at skønnet skal kunne efterprøves. Jeg var lidt usikker på omfanget af det, men det ser vi jo så til februar.

Kl. 15.20

Ministerens bekymring var – og det var der også andre af ordførerne der var inde på – at vi ved at gå for langt vil tilsidesætte det kommunale skøn. Det synes jeg er rigtigt inden for nogle områder, men ikke rigtigt inden for andre områder.

Tag et område som retten til sygedagpenge eller retten til førtidspension. Det er lovgivningsmæssigt en meget præcis beskrevet ret, men jeg vil egentlig gerne, ikke nødvendigvis i dag, men senere, vide, om ministeren ikke deler den opfattelse, at når det drejer sig om menneskers ret til en førtidspension, så er det ikke et lokalt skøn, der er afgørende for det. Så er det de betingelser, der ligger i sagen, der er afgørende for det.

Vi mødte det jo for nylig under diskussionen om kommuner, der ændrede praksis efter de store ændringer i førtidspensionslovgivningen i 1998, hvor der var kommuner, der simpelt hen ophørte med at tilkende førtidspension. Så vidt jeg husker var det i omegnen af 10.

Jeg fik på det tidspunkt henvendelse fra nogle sagsbehandlere, der havde fået den melding fra deres kommune, at her uddeltes ikke længere førtidspension. Det kan man sige er udtryk

for et ret vidtgående skøn og et klart ulovligt skøn i forhold til loven.

Så på de områder antager jeg, at når vi diskuterer førtidspension og sygedagpenge, er der ikke behov for et kommunalt, lokalt skøn. Det er en retssikkerhedsmæssig ydelse, der klart er defineret i loven, og hvor man også må kunne afprøve det materielle indhold i en afgørelse, der er truffet, hvis der er givet et afslag. Jeg vil godt senest i februar spørge ministeren, om ministeren er enig i det grundlæggende synspunkt. Det er nemlig for mig helt afgørende.

Så til de andre områder, hvor der er skøn, f.eks. på hjemmehjælpsområdet, og hvor vi har forskellige ambitionsniveau i de politiske partier om, hvor skønnet skal ligge. Nogle vil have, at der skal være næsten fuld kommunal frihed til at afgøre skønnet, andre har et ønske om at lave et minimumsniveau, der ligger højere. Men uanset den diskussion er det jo rigtigt, at der under alle omstændigheder hos alle partier, tror jeg nok, er et ønske om at bevare et skøn. Det, der så bare er vigtigt, er, at man kan vurdere rimeligheden i det skøn, der er truffet hos en kommune. Men også dér vil jeg med meget stor interesse vente på, at det bliver februar.

Så vil jeg i øvrigt sige tak til ordførerne fra partierne, som generelt jo som sagt var meget positive. Jeg håber, at vi kan vedtage noget, og så gør det ikke noget, at det ikke bliver vores forslag. Det er jo ofte SF's skæbne i Folketinget at skulle levere inspirationen, og at andre så derefter kommer med forslagene. Det har vi det slet ikke skidt med. Vi beder heller ikke om bidrag eller sådan noget i de der sager. Vi synes, det er helt fint. Det afgørende for os er at få lavet en bedre retssikkerhed på nogle centrale områder.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.